

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Ek/118/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117234842
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Vavreková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6117234842.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávneného E. E. C., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom M. X, XXX XX H., zast. JUDr. Jozefom Pribullom, advokátom so sídlom Bajkalská 33, 080 01 Prešov, proti povinnému Ľubomír Chochol - IGLÚ-SAUNY a BAZÉNOVÁ TECHNIKA, s miestom podnikania L.Svobodu 53, 976 32 Badín, IČO: 14244659, o vymoženie pohľadávky vo výške 8.775 Eur s príslušenstvom, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Luciou Uliankovou, so sídlom Nám. SNP 30, 960 01 Zvolen pod sp. zn. 325EX 576/17, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 14Ek/118/2017 zo dňa 02. 05. 2018, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyšším súdnym úradníkom uznesením sp. zn. 14Ek/118/2017 zo dňa 02. 05. 2018 návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku zamietol a oprávnenému priznal nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v súvislosti s vyjadrením k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo výške 135,05 Eur.

2. Vyšší súdny úradník svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Vyšší súdny úradník ďalej uviedol, že exekučné konanie začalo dôvodne, na základe podaného návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý podal oprávnený. Oprávnený tak konal, pretože mal k dispozícii vykonateľný exekučný titul. Preto bol oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie. Vyšší súdny úradník preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovení Exekučného poriadku v platnom znení a oboznámil sa s priloženou dokumentáciou, na ktorú sa povinný odvolával vo svojom návrhu na zastavenie, taktiež sa oboznámil s argumentáciou oprávneného, ktorý uviedol vo svojom vyjadrení k zastaveniu exekúcie. Na základe zistených skutočností dospel k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je neodôvodnený. Skutočnosti uvádzané povinným nepovažoval za relevantné pre posudzovanie začatej exekúcie, ale ide o skutočnosti, ktoré sú predmetom súdneho sporu, ktorý sa vedie medzi oprávneným a povinným na Okresnom súde v Prešove pod sp. zn. 16C/28/2017 o vydanie bezdôvodného majetkového obohatenia a zaplataenia škody týkajúcej sa škôd na predmetnej vane a kto za tieto škody zodpovedá. Povinný (predávajúci) predmetnú vanu prevzal 20. 06. 2017, čo doložil oprávnený aj písomným potvrdením o prevzatí vane FREESTYLE SPA MONTANA podpísaným oprávneným aj povinným. Oprávnenému (kupujúcemu) do podania návrhu na vykonanie povinný nevrátil kúpnu cenu predmetnej vane ako to vyplývalo z rozsudku Okresného súdu v Prešove sp. zn. 10C/67/201 zo dňa 19. 02. 2014, ktorým zaviazal povinnému zaplatiť 8.775 Eur s príslušenstvom oproti povinnosti vrátiť vanu. Na základe uvedeného vyšší súdny úradník dospel k záveru, že oprávnený sa domáha len toho, čo mu priznáva právoplatný a vykonateľný exekučný titul, pričom v návrhu na zastavenie exekúcie povinný nepreukázal okolnosti podľa § 61k ods.

1 písm. a) Exekučného poriadku, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku, preto návrh povinného na zastavenie exekúcie v súlade s § 611 ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. Keďže vyšší súdny úradník návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol ako nedôvodný, v zmysle § 199a ods. 1 v spojení s § 199d ods. 1 Exekučného poriadku zaviazal povinného na náhradu trov oprávneného v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie predstavujúcich trovy právneho zastúpenia v sume 135,03 Eur, a to v rozsahu, v akom ich súd uvedie v dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie po právoplatnosti tohto uznesenia.

3. Proti predmetnému uzneseniu podal povinný v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že došlo k neúplnému zisteniu skutkového stavu veci, pretože súd na základe hodnotenia dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Povinný uviedol, že vyšší súdny úradník sa voluntaristicky a bez vzťahu k objektívnej realite zaoberal hmotnouprávnou stránkou právnej veci tak, že vec právne posúdil arbitrárne a neobjektívne. Hmotnouprávnou tak dospel k nad rámec skutočného stavu vecí, pričom v prospech oprávneného použil jeho argumenty na základe púhych tvrdení, ktoré nevyhodnotil komplexne. Súčasne nevyhnutne potrebné dôkazy k tvrdeniam povinného nepreveril a nevykonal eventuálne za použitia ustanovenia § 201 ods. 3 a § 203 Exekučného poriadku. Napadnuté uznesenie podľa povinného preto vychádza z nesprávnych skutkových záverov. Povinný ďalej uviedol, že exekučným titulom bolo rozhodnuté o vydaní veci oproti úhrade kúpnej ceny a potvrdený synalagmatický záväzok bývalých zmluvných strán. Dňa 20. 06. 2017 po výzve a vzájomnej dohode strán došlo k pokusu o splnenie vzájomného záväzku na adrese oprávneného za účasti súdneho znalca z odboru elektroenergetických strojov a zariadení. Pri odovzdaní veci nebol oprávneným odovzdaný predmet plnenia v stave, v akom sa predpokladalo pri stanovení tejto povinnosti súdom, teda ku dňu uzavretia zmluvy, ale naopak bol oprávneným odovzdaný a povinným prevzatý v nepoužiteľnom a likvidnom stave, čo bolo konštatované aj súdnym znalcom v posudku, ktorý si dal povinný vyhotoviť na vlastné náklady. O splnení podmienok vzájomného plnenia bol oprávneným pripravený a povinným podpísaný zápis, avšak k návrhu na vykonanie exekúcie nebol pripojený ako neoddeliteľná súčasť ďalší zápis vyhotovený povinným, ktorý nesplnenie vzájomnej povinnosti preukazoval a konštatoval a oprávneným bol tento odmietnutý podpísať. Povinný s poukazom na § 48 ods. 4 písm. c) Exekučného poriadku uviedol, že súd by návrh na vykonanie exekúcie mohol zamietnuť podľa § 53 ods. 3 Exekučného poriadku z dôvodu zistenia rozporu návrhu alebo exekučného titulu s Exekučným poriadkom. Táto skutočnosť je podľa neho preukázateľná prítomnosťou súdneho znalca ako nestrannej osoby, ktorú konštatujú oba zápisy o vzájomnom plnení. Povinný preto vyjadril názor, že vzájomné plnenie nebolo preukázané objektívne a návrhu na vykonanie exekúcie bolo vyhovené len na základe neúplného dôkazu. V prípade objektívneho hodnotenia dôkazov by súd podľa povinného dospel k záveru, že vzájomné plnenie upravené ustanovením § 48 ods. 4 písm. c) Exekučného poriadku nebolo uskutočnené. Podľa názoru povinného po vzniku exekučného titulu došlo k zániku jeho časti záväzku z objektívnych príčin v dôsledku nemožnosti plnenia podľa § 575 Občianskeho zákonníka, preto jeho časť záväzku zanikla. Vyšší súdny úradník svoje rozhodnutie neoprel o preverenie skutočností tvrdených povinným, ktoré vznikli po vzniku exekučného titulu a mali pre konanie o zastavenie exekúcie kardinálny dosah. Dospel teda k skutkovým zisteniam bez toho, aby vyhodnotil skutkový stav v minimálne nevyhnutnom objeme na potvrdenie alebo vyvrátenie povinným uplatnených tvrdení. Závery napadnutého rozhodnutia sú podľa povinného neodôvodnené a arbitrárne, bez opory v skutkovom stave. V tomto smere povinný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 M Cdo 1/2010. Vyšší súdny úradník povinnému odňal možnosť na spravodlivý proces, čo je v rozpore so zásadou predvídateľnosti súdnych rozhodnutí. V tomto smere povinný poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5Cdo 257/2010-725. Povinný v sťažnosti taktiež poukázal na skutočnosť, že vyšší súdny úradník nerozhodol vo veci návrhu na zastavenie exekúcie prednostne, ale až po šiestich mesiacoch od postúpenia návrhu. Povinný sťažnosť taktiež odôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže vyšší súdny úradník vôbec nevyhodnotil nemožnosť plnenia podľa § 575 Občianskeho zákonníka a zánik záväzku povinného plniť. Povinný s poukazom na § 57 ods. 1 a ods. 2 Exekučného poriadku uviedol, že listiny predložené stranami neboli vyhodnotené v kontexte s vyššie uvedenými tvrdeniami povinného. V súvislosti so skúmaním, či je možná obnova vlastníckeho práva povinný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 326/2008, z ktorého vyplýva, že ak by obnova vlastníckeho práva nebola možná z titulu dodatočnej nemožnosti plnenia, zaniká i povinnosť dlžníka, teda povinného. Povinný ďalej argumentoval tým, že vyšší súdny úradník vec neposúdil vzhľadom na možné použitie § 61k Exekučného poriadku, podľa ktorého navrátenie do predošlého stavu v exekúcii nie je možné, predmet vzájomného plnenia zo strany oprávneného zanikol a s prihliadnutím na § 575 Občianskeho zákonníka. Povinný vzhľadom na uvedené navrhol, aby súd vec prejednal a napadnuté uznesenie zrušil a rozhodol podľa § 61l ods.

- 3 Exekučného poriadku a návrhu povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku vyhovel.
4. Oprávnený sa k sťažnosti povinného do dňa vydania tohto rozhodnutia nevyjadril.
5. Podľa § 202 ods. 1 prvej a druhej vety zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov / ďalej len „Exekučný poriadok“/, v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.
6. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.
7. Podľa § 200 prvej vety Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.
8. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov /ďalej len „C. s. p.“/, proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.
9. Podľa § 248 C. s. p., o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.
10. Podľa § 249 C. s. p., súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.
11. Podľa § 250 ods. 1 C. s. p., ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.
12. Podľa § 48 ods. 4 písm. c) Exekučného poriadku, k návrhu na vykonanie exekúcie sa musí pripojiť listina, z ktorej je zjavné, že sa splnila podmienka alebo vzájomná povinnosť, ak vyplávala z exekučného titulu.
13. Podľa § 47 ods. 1 Exekučného poriadku, ak sa to, čo exekučný titul ukladá povinnému, viaže na splnenie podmienky alebo na splnenie vzájomnej povinnosti oprávneného, možno vykonať exekúciu, len ak oprávnený preukáže, že sa podmienka splnila alebo že svoju vzájomnú povinnosť voči povinnému sám už splnil, prípadne jej splnenie zabezpečil.
14. Podľa § 47 ods. 2 Exekučného poriadku, v prípadoch uvedených v odseku 1 treba k potvrdeniu o vykonateľnosti exekučného titulu pripojiť listinu vydanú alebo overenú oprávneným orgánom alebo osobou, z ktorej je zjavné, že sa splnila podmienka alebo že oprávnený splnil, prípadne zabezpečil splnenie svojej vzájomnej povinnosti.
15. Z obsahu spisu vyplýva, že oprávnený v zastúpení právny zástupcom prostredníctvom súdneho exekútora podal návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie 8.775 Eur s príslušenstvom proti povinnému, a to na základe rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 10C/67/2012-142 zo dňa 19. 02. 2014 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 10C/67/2012-177 zo dňa 13. 05. 2015, ktoré boli potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 11Co/144/2015-274 zo dňa 23. 03. 2017, právoplatné dňa 23. 05. 2017. Predmetnými rozhodnutiami bol povinný zaviazaný zaplatiť oprávnenému 8.775 Eur s príslušenstvom oproti povinnosti oprávneného vydať povinnému vŕivú vaňu značky FREE STYLE SPA MONTANA. V návrhu na vykonanie exekúcie oprávnený uviedol, že nárok je podmienený splnením podmienky alebo vzájomnej povinnosti oprávneným, pričom ako dôkaz vo vzťahu k splneniu vzájomnej povinnosti označil Potvrdenie o prevzatí hnuiteľnej veci zo dňa 20. 06. 2017. K návrhu na vykonanie exekúcie oprávnený pripojil potvrdenie o prevzatí vane FREESTYLE SPA MONTANA zo dňa 20. 06. 2017 podpísané povinným, v ktorom je uvedené, že vaňa bola prevzatá za účasti znalca z odboru elektrotechnika, energetické zariadenia a zdroje, elektrotechnika Ing. Ľubomíra Lörinčíka a právneho zástupcu oprávneného. Na základe predmetného návrhu na vykonanie exekúcie vyšší súdny úradník dňa 06. 10. 2017 vydal poverenie na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora JUDr. Luciu Uliankovú.
16. Sudca s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení, preskúmal napadnuté uznesenie a konanie vyššieho súdneho úradníka, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 249 C. s. p. a dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná.
17. Povinný v podanej sťažnosti argumentoval tým, že vzájomné plnenie nebolo objektívne preukázané, a teda nebolo uskutočnené. Sudca však v tejto súvislosti konštatuje, že v tomto smere nezistil pochybenie v postupe vyššieho súdneho úradníka pri posudzovaní návrhu na vykonanie exekúcie, pokiaľ tento nezamietol z dôvodu zistenia rozporu s Exekučným poriadkom v súlade s tvrdením povinného. Z obsahu spisu vyplýva, že oprávnený k návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle § 48 ods. 4 písm. c) Exekučného poriadku pripojil listinu, z ktorej je zjavné, že zo strany oprávneného došlo k splneniu vzájomnej povinnosti vyplývajúcej z exekučného titulu, a teda oprávnený preukázal to, čo mu ukladá ustanovenie § 47 Exekučného poriadku. Z oprávneným predloženej listiny podpísanej povinným

vyplýva, že „vaňa bola prevzatá“, a to dokonca za prítomnosti znalca ako „nestrannej osoby“ (ako ho v sťažnosti označil povinný) a právneho zástupcu oprávneného. Povinný v konaní prevzatie vírivej vane značky FREE STYLE SPA MONTANA nespochybnil; samotný povinný dokonca ešte aj v podanej sťažnosti potvrdil odovzdanie predmetu plnenia oprávneným a jeho prevzatie povinným. Namietal však jeho prevzatie v nepoužiteľnom a likvidnom stave s tým, že v ním vyhotovenom znaleckom posudku znalec zhodnotil, že predmet plnenia je absolútne nefunkčný, v značnej miere poškodený, znehodnotený a nedá sa používať. V tomto smere však sudca uvádza, že exekučným titulom bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému sumu 8.775 Eur s príslušenstvom oproti povinnosti oprávneného vydať povinnému vírivú vaňu značky FREE STYLE SPA MONTANA. Výrokom exekučného titulu nebol bližšie špecifikovaný stav predmetu plnenia (napr. v stave ku dňu odstúpenia od zmluvy, v stave funkčnom a pod.), pričom pre účastníkov konania a zároveň aj súd v exekučnom konaní je záväzným výrok právoplatného rozsudku (§ 228 ods. 1 C. s. p.). V exekučnom konaní súd teda neskúma, v akom stave bola vírivá vaňa značky FREE STYLE SPA MONTANA oprávneným povinnému odovzdaná, preto znalecký posudok nepovažoval za dôkaz relevantný vo vzťahu k zastaveniu exekúcie. Keďže povinný tak v podanom návrhu na zastavenie exekúcie, ani v sťažnosti, netvrdil žiadne skutočnosti popierajúce prevzatie vírivej vane značky FREE STYLE SPA MONTANA, iba skutočnosti o jej nevyhovujúcom stave, ktoré sú v exekučnom konaní irelevantné, súd nepovažoval za potrebné povinného vypočuť tak, ako sa povinný domáhal (námetka, že súd nepreveril jeho tvrdenia za použitia ustanovenia § 201 ods. 3 a § 203 Exekučného poriadku). Sudca má tak za to, že skutkový stav zistený vyšším súdnym úradníkom na základe obsahu spisu bol dostatočný pre záver o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Vyššiemu súdnemu úradníkovi tak podľa názoru sudcu nemožno vytýkať, že v rámci rozhodovania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie nepreveril skutočnosti tvrdené povinným o znehodnotení predmetu plnenia. V exekučnom konaní už súd jednak nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť vykonateľného rozhodnutia, na podklade ktorého je exekúcia vykonávaná, skúma len tie náležitosti tohto rozhodnutia, ktoré sú rozhodujúce pre povolenie exekúcie, v žiadnom prípade nemôže súd v exekučnom konaní skúmať znehodnotenie vane a na základe uvedeného znížiť či úplne poprieť výšku plnenia povinného, na ktoré bol zaviazaný vykonateľným exekučným titulom. Súd taktiež zdôrazňuje, že skutočnosti namietané a preukazované povinným o nefunkčnosti vírivej vane značky FREE STYLE SPA MONTANA a znížení jej hodnoty, je potrebné uplatniť v inom ako exekučnom konaní. Z obsahu spisu pritom vyplýva, že tieto sú už predmetom súdneho sporu vedeného medzi účastníkmi tohto konania na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 16C/28/2017. Sudca sa teda stotožnil s dôvodmi napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka v tom smere, že skutočnosti uvádzané povinným ohľadom nevyhovujúceho stavu predmetu plnenia nepovažuje za relevantné pre posudzovanie začatej exekúcie. Pokiaľ teda oprávnený splnenie vzájomnej povinnosti preukázal listinou podpísanou povinným pripojenou k návrhu na vykonanie exekúcie, ktorú skutočnosť samotný povinný v konaní potvrdil, má sudca za to, že vzájomné plnenie bolo zo strany oprávneného dostatočne preukázané. Sudca sa preto nestotožnil s vyššie uvedeným argumentom povinného v podanej sťažnosti a sťažnosť v tejto časti na základe uvedeného považoval za nedôvodnú.

18. Povinný podanú sťažnosť ďalej odôvodnil tým, že jeho časť vzájomného záväzku sa stala nemožnou z objektívnych príčin v dôsledku dodatočnej nemožnosti plnenia a preto zanikla. Sudca však na základe tvrdení povinného uvedených v sťažnosti nemal preukázaný zánik jeho časti vzájomného záväzku spočívajúcom v povinnosti zaplatiť oprávnenému sumu 8.775 Eur s príslušenstvom. Sudca má za to, že povinný neuviedol žiadnu skutočnosť spôsobujúcu nemožnosť plnenia z jeho strany a zánik jeho záväzku z tohto dôvodu. Pokiaľ „objektívnou príčinou“ zániku jeho povinnosti uhradiť oprávnenému exekučným titulom špecifikované peňažné plnenie malo byť vydanie vírivej vane značky FREE STYLE SPA MONTANA v stave neuspokojujúcom povinného, sudca odkazuje na predchádzajúci odsek odôvodnenia, a to že pre vymoženie povinnosti uloženej povinnému exekučným titulom je stav predmetu plnenia oprávneného irelevantný. Stav predmetu plnenia oprávneného súd nepovažuje za skutočnosť spôsobujúcu nemožnosť peňažného plnenia povinného a zánik jeho časti záväzku. Peňažné plnenie zo strany povinného je stále objektívne možné. Pokiaľ povinný v tomto smere poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 326/2008, súd konštatuje, že vzhľadom na vyššie uvedené nie je aplikácia právnych záverov v ňom uvedená v danej veci možná. Súd sa teda nestotožnil s argumentom povinného o zániku jeho časti vzájomného záväzku, a teda na základe v sťažnosti uvedených tvrdení ani nezistil existenciu dôvodu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku.

19. Sudca ďalej k tvrdeniam povinného v podanej sťažnosti uvádza, že z napadnutého uznesenia nevyplýva, že by sa vyšší súdny úradník zaoberal hmotnoprávnou stránkou veci tak, ako tvrdí povinný. Pokiaľ povinný namietal nesprávne zistenie skutkového stavu zo strany vyššieho súdneho úradníka,

sudca opakuje, že nezistil jeho pochybenie v tomto smere. Vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení uviedol, že preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie, oboznámil sa s ním pripojenými dôkazmi, taktiež sa oboznámil s argumentáciou oprávneného vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia taktiež vyplýva, že vyšší súdny úradník sa oboznámil s písomným potvrdením o prevzatí vane FREESTYLE SPA MONTANA podpísaným povinným. Takto zistený skutkový stav sudca považuje za dostatočný pre záver o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie v napadnutom uznesení. Vo vzťahu k námietke povinného o odňatí možnosti na spravodlivý proces sudca uvádza, že nemožno považovať za porušenie základného práva účastníka konania, ak sa súd nestotožní s jeho argumentáciou a právnymi názormi. Vo vzťahu k namietanému nesprávnemu právnemu posúdeniu veci sudca uvádza, že má za to, že vyšší súdny úradník dospel v napadnutom rozhodnutí k správne záveru, že povinný nepreukázal okolnosti podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku. Správne tak návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Dôvodom na vyhovie sťažnosti nemôže byť ani argument povinného, že súd o jeho návrhu na zastavenie exekúcie nerozhodol prednostne, ale až po šiestich mesiacoch od postúpenia návrhu.

20. Na základe vyššie uvedeného sudca dospel k záveru, že povinný v sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 14Ek/118/2017 zo dňa 02. 05. 2018 neuviedol žiadne také námietky, ktoré by odôvodňovali jeho zrušenie alebo zmenu. Sťažnosť povinného proti napadnutému uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom preto ako nedôvodnú zamietol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.